

Sylabus przedmiotu – część A
Komunikacja kliniczna - warsztaty**104SJP-KKW****2025L****ECTS: 1.00****TREŚCI MERYTORYCZNE:****Ćwiczenia praktyczne**

Ujęcie choroby w trzech kategoriach, które determinują reakcję człowieka na chorobę, jej przeżywanie oraz podejmowanie działań zmierzających do poradzenia sobie z chorobą. Podstawowe strategie radzenia sobie z chorobą. Poznanie znaczenia jakości obsługi pacjenta w kontakcie z nim, troska o samopoczucie pacjenta, kontakt z bliskimi oraz nawiązanie współpracy z personelem medycznym. Efektywna komunikacja i sztuka jej prowadzenia. Dostosowanie do stanu emocjonalnego pacjenta ilości i jakości informacji i wymagań. Dozowanie informacji oraz zapewnienie emocjonalnego wspierania pacjenta w procesie przystosowania się do choroby. Aktywne słuchanie i rozpoznawanie potrzeb pacjenta. Budowanie precyzyjnych komunikatów. Wykształcenie nowych umiejętności pacjenta, np. wyrażania swoich emocji, uczenia się procedur związanych z leczeniem. Zmniejszenie lęku i niepewności pacjenta poprzez kontakt z profesjonalistą. Mechanizmy obronne które manifestują się w sytuacji choroby: racjonalizacja, wyparcie, reakcje pozorowane, tłumienie, fantazjowanie, kompensacja, nadkompensacja. Problem przekazywania niepomysłnego rokowania. Podważanie zaufania do lekarza, fizjoterapeuty – jego kompetencji i prawdomówności, jak sobie z tym radzić. Rozumienie możliwości i ograniczeń pacjenta. Uczenie się współpracy w zespole terapeutycznym, motywowania i zachęcania pacjentów do pracy. Jak uruchomić własne pokłady empatii i zrozumienia ułatwiających zebranie niezbędnych informacji. Budowanie atmosfery zaufania sprzyjającej procesowi zdrowienia. Źródła powstawania konfliktów w kontakcie z pacjentem. Zdefiniowanie przyczyn konfliktów – analiza przykładowych skarg pacjentów, tendencji do zatajenia własnych potrzeb przez pacjentów z wykorzystaniem doświadczeń uczestników. Praktyczne wypracowanie schematów postępowania. Radzenie sobie ze stresem własnym i pacjenta. Zadbanie o relacje z innymi i osiąganie oczekiwanych rezultatów zawodowych.

CEL KSZTAŁCENIA:

Nabywanie umiejętności komunikowania się z pacjentem oraz członkami interdyscyplinarnego zespołu terapeutycznego jako kluczowych elementów do osiągnięcia efektywności w leczeniu. Wypracowanie umiejętności nawiązania dobrego kontaktu z pacjentem jako wydarzenia rozwijającego poznawczo i emocjonalnie. Zwiększenie swojej efektywności w procesie komunikowania się z pacjentem w celu uzyskania wiarygodnego opisu choroby i postawienia trafnej diagnozy, a także zmniejszenia poczucia bezradności u pacjenta. Zdobycie wiedzy z zakresu komunikacji niewerbalnej, troska o spójność komunikatów, umiejętne

Akty prawne kierunku określające efekty uczenia się: 274/2023

(Fizjoterapia),

Kod ISCED: -**Status przedmiotu:** Obligatoryjny**Grupa przedmiotów:** B – Nauki ogólne**Dyscyplina:** Pielęgniarstwo, położnictwo, fizjoterapia**Język wykładowy:** POL**Zajęcia:**

Ćwiczenia praktyczne (10 h)

Program: Fizjoterapia - studia

jednolite magisterskie stacjonarne

Etap: Fizjoterapia trzeci rok semestr szósty**Profil kształcenia:** Praktyczny**Tryb studiów:** Stacjonarne**Rodzaj studiów:** Jednolite magisterskie**Przedmioty****wprowadzające:** psychologia ogólna, psychologia kliniczna i psychoterapia**Wymagania****wstępne:** -**Koordynatorzy:**Izabela Sebastyańska-Targowska,
izabela.sebastyanska@uwm.edu.plDariusz Czaprowski,
dariusz.czaprowski@uwm.edu.pl

skupianie uwagi, posługiwanie się ciszą. „Otwieranie drogi do pacjenta”, gesty i słowa jako formy komunikacji wzajemnie się uzupełniające. Ćwiczenie komunikatu „JA” i zadawania pytań w celu uniknięcia błędnych interpretacji. Nabycie umiejętności aktywnego słuchania, empatycznego i wspierającego wypowiedzi pacjenta. Dobór odpowiedniej strategii radzenia sobie z trudnymi emocjami w sytuacjach problemowych i stresowych. Ćwiczenie utrzymania właściwego dystansu między fizjoterapeutą a pacjentem czy jego rodziną, stosowanie partnerskiego stylu komunikowania się. Oferowanie zaangażowania, uwagi i przychylności. Kształtowanie umiejętności korzystania z wsparcia innych profesjonalistów jako przydatna forma pomocy w sytuacjach trudnych.

**OPIS EFEKTÓW UCZENIA SIĘ PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO OPISU
CHARAKTERYSTYK DRUGIEGO STOPNIA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA KWALIFIKACJI
NA POZIOMACH 6-8 POLSKIEJ RAMY KWALIFIKACJI W ODNIESIENIU DO DYSCYPLIN
NAUKOWYCH I EFEKTÓW KIERUNKOWYCH:**

Symbole efektów dyscyplinowych:

M/NZP_P7S_KO.KP7_KO1+, M/NZP_P7S_KO.KP7_KO4+, M/NZP_P7S_KR.KP7_KR2+,
M/NZP_P7S_KK.KP7_KK5+, M/NZP_P7S_UW.B.U2.+, M/NZP_P7S_UW.B.U3.+,
M/NMP_P7S_UK.B.U10.+, M/NZP_P7S_UK.B.U12.+, M/NZP_P7S_WG.B.W1.+,
M/NZP_P7S_WG.B.W2.+, M/NZP_P7S_WG.B.W3.+

Symbole efektów kierunkowych:

KP7_KO1+, KP7_KO4+, KP7_KR2+, KP7_KK5+, B.U2.+, B.U3.+, B.U10.+, B.U12.+,
B.W1.+, B.W2.+, B.W3.+

EFEKTY UCZENIA SIĘ (Wiedza, Umiejętności, Kompetencje społeczne):

- W1** zna i rozumie psychologiczne czynniki ryzyka chorób i czynniki prozdrowotne
- W2** zna i rozumie aspekty postaw i działań pomocowych
- W3** zna i rozumie modele komunikowania się w opiece zdrowotnej, podstawowe umiejętności komunikowania się z pacjentem oraz członkami interdyscyplinarnego zespołu terapeutycznego
- U1** potrafi dostrzegać i rozpoznawać, w zakresie bezpiecznego stosowania metod fizjoterapii, problemy psychologiczne u osób, w tym osób starszych, z różnymi dysfunkcjami i w różnym wieku oraz oceniać ich wpływ na przebieg i skuteczność fizjoterapii
- U2** potrafi zastosować odpowiednie formy postępowania terapeutyczno-wychowawczego wspomagające proces rewalidacji osoby z niepełnosprawnością
- U3** potrafi przeprowadzić rozmowę z pacjentem - dorosłym, dzieckiem i rodziną pacjenta z zastosowaniem techniki aktywnego słuchania i wyrażania empatii; udzielić emocjonalnego wsparcia, co wiąże się m.in. z nawiązaniem satysfakcjonującej relacji interpersonalnej a także rozmawiać z pacjentem o jego sytuacji zdrowotnej w atmosferze zaufania podczas całego postępowania fizjoterapeutycznego
- U4** potrafi komunikować się ze współpracownikami w ramach zespołu, udzielając im informacji zwrotnej i wsparcia; zaangażować pacjenta w proces leczenia
- K1** jest gotów do nawiązania i utrzymania kontaktu z pacjentem, pełnego szacunku i zrozumienia, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych
- K2** jest gotów do przestrzegania praw pacjenta
- K3** jest gotów do wykonywania zawodu, będąc świadomym roli, jaką fizjoterapeuta pełni na rzecz społeczeństwa, w tym społeczności lokalne

K4 jest gotów do dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych

FORMY I METODY DYDAKTYCZNE:

Ćwiczenia praktyczne-['W1', 'U1', 'K1', 'W2', 'U2', 'K2', 'W3', 'U3', 'K3', 'U4', 'K4']-ćwiczenia praktyczne

FORMA I WARUNKI WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ:

Ćwiczenia praktyczne-(Udział w dyskusji)-['W1', 'U1', 'K1', 'W2', 'U2', 'K2', 'W3', 'K3', 'U4', 'K4']-ocena poprawności analizowania i wnioskowania, formułowania opinii; ocena zaangażowania i aktywności na zajęciach;
Ćwiczenia praktyczne-(Ocena pracy i współpracy w grupie)-['W1', 'W2', 'U2', 'K2', 'W3', 'U3', 'K3', 'U4', 'K4']--

Literatura:

1. *Komunikacja terapeutyczna: relacja pozasłowna*, Sikorski W., Impuls, 2013, Strony: , Tom: (literatura podstawowa)
2. *Komunikacja terapeutyczna w opiece ogólnomedycznej*, Motyka M., UJ, 2011, Strony: , Tom: (literatura podstawowa)
3. *Jak rozmawiać z pacjentem*, Myerscough P. R., GWP, 2002, Strony: , Tom: (literatura podstawowa)
4. *Psychologia. Podręcznik dla studentów kierunków medycznych*, Trzcieniecka-Green A. (red.), , 2006, Strony: , Tom: (literatura podstawowa)
5. *Psychologia w medycynie wspomaga współpracę z pacjentem i proces leczenia*, Salomon P., GWP, 2002, Strony: , Tom: (literatura podstawowa)
6. *Człowiek istota społeczna*, Aronson E., , 2000, Strony: , Tom: (literatura podstawowa)
7. *Docenić konflikt. Od walki i manipulacji do współpracy*, Gut. J., Haman W., , 2008, Strony: , Tom: (literatura podstawowa)
8. *Komunikacja niewerbalna w kontakcie interpersonalnym*, Głowik M., , 2004, Strony: , Tom: (literatura podstawowa)
9. *Kultura fizyczna osób z niepełnosprawnościami*, Kowalik S., , 2009, Strony: , Tom: (literatura podstawowa)
10. *Jak mówić, by pacjenci słuchali. Poradnik dla lekarzy*, Barylski M., Kowalski Z., , 2015, Strony: , Tom: (literatura uzupełniająca)

Szczegółowy opis przyznanej punktacji ECTS – część B
Komunikacja kliniczna - warsztaty

104SJP-KKW

2025L

ECTS: 1.00

Na przyznaną liczbę punktów ECTS składają się:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w: Ćwiczenia praktyczne	10 h
- konsultacje	2 h
	Ogółem: 12 h

2. Samodzielna praca studenta:

przygotowanie do ćwiczeń praktycznych	13.00 h
	Ogółem: 13.00 h

Ogółem (godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta): 25.00 h

1 punkt ECTS = 25-30 h pracy przeciętnego studenta,
liczba punktów ECTS = 25.00 h : 25 h/ECTS = **1.00** ECTS

Średnio: 1.00 ECTS

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	0.48 ECTS
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta	0.52 ECTS